XXVI. évf. 3. szám 2014. május-június

MARANA THA

Komm Herr Jesus .....Come Lord Jesus .....Jöjj el, Uram Jézus

Jöjj el Uram! Jel. 22,20

A Katolikus Karizmatikus Megújulás Lelkiségi Lapja

Csernáth Zoltán:

A Pünkösd a kereszttel kezdődik

Eynde S.J.:

Adoráció

Dorffmeister István: Pünkösd - Magyar Nemzeti Galéria

**„Ahogy betölti szívünket a Szentlélek,
komoly változások kezdődnek meg.
A Szentlélek életünkbe való belépése nem természetes
és nem automatikus. Ez azt jelenti, nagyon fontos,
hogy mi magunk várjuk a Szentlelket. Az első tanítványok
imádkoztak, zsoltárokat énekeltek, előkészítették
a szívüket-lelküket arra, hogy betöltse őket Jézus ígérete."**

(†Csernáth Zoltán)

A Szentlélek megvilágosít és meggyógyít!

Jézus azért jött, hogy elküldje nekünk a Szentlelket (Jn 15,26). Azért jött, hogy elhozza nekünk a bőséges életet (Jn 10,10). Azért jött, hogy lerontsa a sátán uralmát (1Jn 3,8). Azért jött, hogy megnyissa előttünk a mennyország ajtaját (Jn 14,3). Azért jött, hogy megtanítson szeretni (Jn 15,12). Amikor az apostolok találkoztak a Szentlélekkel, átalakultak. Jézus életét kezdték élni. Isten az Ő szeretetében mindig meg akarja újítani életünket. Ez a megújulás néha lassan, máskor robbanásszerűen történik.

1. Isten Lelke az Ószövetségben

Van egy nagyon érdekes történet, amely Dávid kiválasztásáról szól (1Sám 16,1-13). Amikor Sámuel próféta a gyermek Dávid fejére öntötte a szent olajat, azt olvassuk: *„Az Úr Lelke ettől fogva Dávidra szállt."* Mit jelent ez a mondat? Bölcsességet? Felelősséget? Bátorságot? Imádságot? Vagy mindezt együtt? Dávid még ott maradt családja körében, de más lelkülettel. – Ezt elmondhatjuk a keresztény emberről is. A keresztségben az egyház megkeni szent olajjal a gyermeket és imádkozik, hogy a Szentlélek lakozzék benne. Mit jelent ez? Isten személyesen hívja az embert, kiválasztja és felkínálja neki a királyi életet. A Szentlélek megkezdi életének megújítását. A Lélek át akarja járni gondolatainkat, akaratunkat, érzelmi életünket. A Szentlélek szerepe az, hogy kiformálja bennünk Krisztust.

2. A Szentlélek világosságot ad

Pál apostol azt írja (Ef 5,8-14), hogy a Szentlélek által kiléphettek a sötétségből és a **világosság gyermekei** lehettek. A sötétségen nemcsak az Isten nélküli pogány gondolkodást értette, hanem a bűn sötétségét. Azt az életformát, amelyben uralkodik a rombolás, az életellenes magatartás, amely távol áll a jótól és az igazságtól. Azt írja Pál, hogy ebben az életformában minden cselekedet „meddő". Nincs kapcsolata az embernek az örök élettel, csak az evilág érdekli. Ennélfogva ez az élet céltalan, értelmetlen. Ha pedig céltalan, akkor az értelmes ember nem élheti ezt tovább. Pál azért festi le a pogány élet sötétségét ilyen erős színekkel, hogy annál inkább érezze az ember a Szentlélek fontosságát. Rá akar döbbenteni, hogy csak a Lélek által nyerhetjük el a világosságot. Csak a Szentlélek által élhetünk értelmes életet! Csak a Lélek erejével tudjuk **legyőzni a gonosz támadásait** és élhetünk új életet. Milyen nagy a mi Istenünk irgalma és milyen nagy a mi kiváltságunk, hogy elnyerhetjük a Szentlelket! Szinte alig talál szavakat Pál apostol, hogy méltóképpen dicsőítse az Urat az új élet ajándékáért. Ő tapasztalatból beszél, hiszen Ananiás kézfeltételével (ApCsel 9,17) kiáradt rá a Szentlélek, elmúlt a sötétség és betöltötte szívét a világosság. Új erőt tapasztalt és azonnal hirdetni kezdte Jézus istenfiúságának nagy örömhírét. Ezt akarja adni nekünk is a Szentlélek! Új erőt a tanúságtételhez és a hit világosságát.

3. A Szentlélek meggyógyít

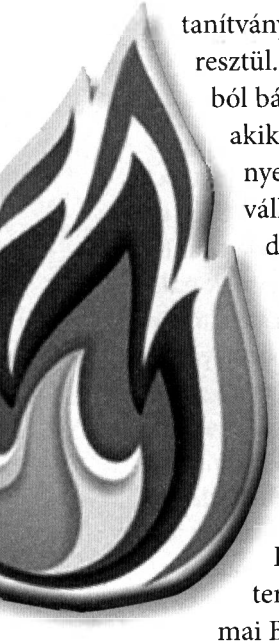
Az evangéliumok több esetben beszámolnak arról, hogy Jézus meggyógyítja a vakokat. Egyik esetben a beteg fejére teszi a kezét és úgy gyógyít. Más esetben sarat tesz a szemére és azt mondja neki: „mosakodj meg s Siloe tavában" (Jn 9,5). Ezzel jelzi, hogy együttműködést vár tőlünk. Nekünk is tenni kell valamit gyógyulásunk érdekében. Életünket el kell rendezni, megbocsátani, többet imádkozni, szeretetben növekedni. Ez nagyobb figyelmet igényel. **Figyelmet Isten jelenlétére**, figyelmet a Szentlélek indításaira, mert nagyon leköti figyelmünket a világ. Mindent az anyagi körülmények javulásától várunk. Azt gondoljuk, a boldogság a külső körülmények javulásától függ, és hogyha sok pénzünk lenne, akkor boldogok lennénk. Ez tömény világiasság! Ebből akar a Szentlélek kigyógyítani bennünket. Nem a világ, nem a pénz, nem az élvezet, nem a hatalom, nem a birtoklás boldogít, hanem egyedül csak Isten. Mert egyszer minden elmúlik, csak az marad meg, ami a szívünkben van. Ha Isten lakik a szívünkben, akkor örökre Vele lehetünk boldogságban!

Katona István főszerkesztő

A PÜNKÖSD a kereszthalállal kezdődik

A Szentlélek eljövetele Pünkösd. Mivel kezdődik a Pünkösd? A kereszthalállal. A Szentlélek által fog majd létrejönni számunkra az Istennel való őszinte, mély kapcsolat. De ez az út, ez a palló, ami átvezet Istenhez, ez Krisztus keresztje. Ugyanis az ember bűne miatt tönkrement az a szeretet-közösség, ami eredetileg Isten és ember között volt. Ezt a kapcsolatot önerőből sosem tudtuk volna újraépíteni. Csinálhattunk volna bármit, képtelenek lettünk volna rá. Azonban a végtelen Isten elénk sietett, hogy tökéletes szeretetével újra átölelhessen minket.

Jézusnak ez az ígérete a feltámadás után valósult meg. Gondoljunk csak arra, hogy mekkora változást hozott a Szentlélek! Nézzük meg például az apostolok életét. A tanítványok rettegtek, Jézus kereszthalála után bujkáltak. A zsidóktól való félelmükben – ahogy azt a Szentírás írja – bezárkóztak. Ki sem mertek lépni az ajtón. A Szentlélek által ezek a tanítványok csodálatos változáson mentek keresztül. Az addig bujkáló, rettegő tanítványokból bátor tanúságtevő apostolok lettek. Azok, akik addig bujkáltak, dacoltak minden fenyegetéssel és üldöztetéssel. Sőt! Örömmel vállaltak Jézusért minden szenvedést. Csodálatos módon hirdették Isten országát.

Pünkösd napján nemcsak az apostolokra, hanem a Jeruzsálemben összegyűlt mintegy háromezer emberre is kiáradt a Szentlélek, és hatalmas öröm töltötte el őket. Az emberek boldogok lettek. Megtapasztalták Isten erejét, és ők is hirdetni kezdték az Evangéliumot. Ettől a pillanattól kezdve futótűzként terjedt a fiatal kereszténység a pogány Római Birodalomban.

Emberileg semmi nem magyarázza meg ezt a tényt. Tudjuk, hogy milyen brutális keresztény-üldözések voltak. Mégis futótűzként terjedt a kereszténység. Ez a Szentlélek ereje. Ebből láthatjuk, hogy amikor a Szentlélek belép az ember életébe, akkor ott nagyon komoly változások történnek.

Ugyanígy a most élő emberek életében is, ahogy betölti őket a Szentlélek, komoly változások kezdődnek meg. A Szentlélek életünkbe való belépése nem természetes és nem automatikus. Mit jelent ez? Ez azt jelenti, hogy nagyon fontos, hogy mi magunk várjuk a Szentlelket. Jézus tanítványai imádkoztak, zsoltárokat énekeltek, előkészítették a szívüket-lelküket arra, hogy betöltse őket Jézus ígérete. Nagyon fontos, hogy **várjuk a** Lelket. Nagyon fontos, hogy helyet készítsünk Neki önmagunkban. Nagyon fontos, hogy minden akadályt igyekezzünk elhárítani, hogy birtokba vehessen minket a Szentlélek.

Ennek az egyik állomása, az egyik nagyon fontos eszköze a szentgyónás, amikor arra készülünk, hogy megtisztítsuk önmagunkat. Helyet készítünk magunkban Isten szeretete számára. Ehhez nagy segítség a „Meghívás az életre" című könyv. Sok szempontot ad ahhoz, hogy felismerjük önmagunkban, hogy hol lehetünk még sötétségben, hol lehet még valami megkötözöttség. Hol rejtőzködik még bennünk félelem, hol vannak még bennünk rendezetlenségek. Ezeket Isten erejével mind ki kell hajítani az életünkből azért, hogy legyen helye bennünk a Szentléleknek. Le kell tennünk negatív gondolkodásunkat. Fel kell adnunk büszkeségünket, önzésünket, gőgünket, bűneinket, a bennünk levő rossz negatív indulatokat, a bűnös szenvedélyeket. Amennyire ezeket fel tudjuk adni, annyira leszünk képesek arra, hogy helyet adjunk önmagunkban a Szentléleknek.

Helyet kell készíteni önmagunkban a Szentlélek számára, hogy be tudjon tölteni bennünket. Amíg más van ott, addig nem megy. Két úrnak nem szol-

gálhatunk. Amikor rávilágít valamire a szentgyónásunkban való felkészülésünkben, akkor ne alkudozzunk. „Ó, ez nem is olyan nagy baj! Ezzel elvagyok." Ez nem így van! Ki kell seperni! Nem véletlenül esett rá fény. Vannak az életünknek olyan szakaszai, amiket mi magunk is szégyellünk. Amiről talán még soha senkinek nem beszéltünk. Nagyon valószínű, hogyha becsülettel készülünk a szentgyónásra, akkor ezek a dolgok is felszínre kerülnek. Ne rejtegesd! Ne hagyj kapaszkodót a gonosznak! Tedd szabaddá a lelkedet a Szentlélek számára, hogy teljesen betöltsön téged. Tehát: helyet kell készíteni önmagunkban Istennek!

Másrészt pedig fontos a Szentlélek után való minél tökéletesebb, minél mélyebb vágyakozás. Ezzel mutatjuk ki, hogy mennyire vesszük komolyan Jézus ígéretét. Azt, hogy nem vesszük félvállról, mondván: „Majd csak történik valami! Ha akar valamit az „Öreg", majd csak szól." Így nem szabad! Ehelyett azt kell mondani: „Uram! Szomjazom a szeretetedre! Nagyon várlak! Mert tudom, hogy csak Te tudsz engem betölteni. Csak Te tudsz engem boldoggá tenni."

Amikor ünnepségre mész, mert meghívnak valahova, megmosakodsz, felöltözöl, ajándékot készítesz, és úgy mész el. Nem „klott gatyában", vagy suhogó melegítőben mész el, hanem előkészítjük a szívünket és a lelkünket. Ugyanígy nagyon fontos előkészíteni a szívünket és a lelkünket a vágyakozásra, a Szentlélek utáni vágyakozásra. Fontos, hogy mindennél lényegesebbnek tartsuk a Vele való találkozást. Miért? Azért, mert amennyire vágyakozol a Szentlélek után, annyira fog tudni betölteni téged.

Elhiszed, hogy szakadó esőben is szomjan lehet halni? Természetesen! He te csak egy gyűszűt viszel ki, abba nem fér bele több, mint két csepp víz. De ha több vödröt tolsz ki, akkor abba rengeteg víz fér bele. Az a vágyakozásunk lényege, hogy ne egy gyűszűt tartsunk oda az Úrnak, hanem a lelkünk hatalmas ciszternáit, hogy mindent töltsön tele az Úr.

Ha kiürítjük a lelkünket, ha minél inkább törekszünk az Őrá való vágyakozásra, akkor eljön hozzánk a Lélek, és annak megtapasztalható jelei lesznek. Ez lehet például az életünkben egy erőnek a megtapasztalása. Megújul az imádságos életed. Idáig olyan volt, mint egy verkli. Most azt veszed észre, hogy örömmel tudsz imádkozni. Sőt! Idáig az sem zavart, ha elmaradt az ima. Lesz majd holnapi nap is! Ez után lehet, hogy már vágyakozni fogsz rá: „Egyetlen egy percet sem akarok eltölteni Isten nélkül!"

Ha kiürítjük lelkünket, ha minél inkább törekszünk az Őrá való vágyakozásra, akkor eljön hozzánk a Lélek, és annak megtapasztalható jelei lesznek!

Aztán jelentkezhet ez a megtapasztalás a **Biblia mélyebb** megismerésében. Olyan sorok válhatnak értelmezhetővé számodra, amiken lehet, hogy már ötvenszer átfutottál. Hiszen a Szentírást a szent szerzők a Szentlélek sugallatára írták le. Megérteni is csak a Szentlélek sugallatára lehet. Vannak olyan „mákos tészta képek", amelyeken mindenféle pontok és vonalak láthatóak. Ha jól nézzük, akkor kirajzolódik belőle a kép. Én próbáltam mindenképpen. Kancsalítottam, összehúztam a szemem, de nem ment. Aztán egyszer, amikor ráéreztem, akkor hirtelen kiemelkedett.

Ez történik, amikor a Szentírást olvassuk, ezt tudja tenni a Szentlélek. Ami neked szól, amivel szeretne megszólítani téged az Úr, az kiemelkedik. Megakad rajta a szemed. Életté válik benned a szeretet gyakorlásában. Magad sem fogod érteni, honnan van ennyi türelmed? Máskor már indulatok töltöttek el, most pedig türelemmel fordulok hozzá. Sőt! Szeretni tudom! Ez is a Szentlélek jelenléte.

A hit továbbadásában lazítottam. Sőt! Inkább beálltam azok közé, akikről azt gondoltam, hogy többségben vannak. Most pedig merek tanúságot tenni a hitem mellett.

A szenvedések megélésében! Idáig sokszor ágáltam Isten ellen. Szemére vetettem fájdalmaimat. Amikor a Szentlélek betölt, akkor megvilágítja, hogy

a szenvedésnek is lehet értelme. A szenvedés is valamilyen módon Isten ajándéka.

A Szentlélek vezet el minket ahhoz, hogy megerősödjünk a hitünkben, hogy az emberekkel való kapcsolatunk megújuljon, hogy ne azt várjuk, hogy megváltozik a környezetünk és akkor majd én is jobb leszek, hanem a Lélek eljön hozzánk. Elindít bennünk egy vágyakozást, hogy megosszuk ezt az örömet másokkal. Azért, hogy ami bennünk van, azt ajándékozzuk a többieknek. Hogy nekik is elmondjuk, hogy milyen jó az Isten! Milyen jó Vele lenni! Vagyis mindez azt jelenti, hogy élővé válik a hitünk, megtapasztaljuk az Ő jelenlétét az életünkben.

Eddigi életünkben sokszor találkoztunk azzal, hogy erőtlennek, szürkének éreztük a hitünket. Sok mindent inkább csak kötelességtudatból végeztünk. A szentmisére járást, az imádságot sokszor csak kötelesség teljesítésként éltük meg és nem örömként. „Mikor fejezi már be az öreg pap a prédikációt? Miért szuszog mellettem már megint ez az öreg bácsi? Ez a nő már megint elkésett! Megint az forog a fejemben, hogy amikor hazamegyek, hogyan fogom lemosni a kocsit? Mit fogok főzni? Mit fogok mondani a férjemnek?" Aztán amikor vége van a misének és megkérdezik, hogy milyen volt, megrándítom a vállam és azt mondom: „Hát, nagyon jó." „Miről beszéltek?" „Ja, azt nem tudom."

Ellenséges közegben hányszor nem mertünk kiállni a hitünk mellett. Lapítottunk. Döbbenetes példa volt számomra az, amikor beléptem az utolsó munkahelyemre, amely egy nagy mobilcég volt, és nekem is be kellett járnom vasárnap dolgozni. Akkor kezdtem ezen elgondolkozni, amikor belépett egy négygyermekes családapa, aki egy szombatista lelkész volt, és ő bejelentette a főnökségnek, hogy ő csak akkor tudja vállalni a munkát, ha péntek napnyugtától szombat napnyugtáig nem jön be dolgozni. Megmondta, hogy nem akarja kihúzni magát. Szombat este bejön, bepótol mindent, de a mondott időben nem jön be, mert neki szent ez a nap.

Mi lehet az oka az erőtlenségünknek? Eszembe jut két nagyon szép példa. Már mindannyian hallottunk az érszűkület betegségről. Valaki sportol, valaki erős, de ha eléri ez a betegség, úgy fog vánszorogni, mint egy nyolcvanéves ember. Mert egész egyszerűen az éltető oxigén, ez az éltető erő nem jut el a kezeihez, nem jut el a lábaihoz. Amikor megkereszteltek minket, akkor megkaptuk a Szentlelket. De a világ felé fordulással, a lelki életünk elhanyagolásával ezek az erek – a lelkünk erei – elzáródtak. Isten kegyelme nem tud bennünk szabadon áramlani. Nem tud bennünket erőssé tenni.

Ha újra találkozunk a Szentlélekkel, vágyakozunk utána és szabaddá tesszük magunkat, akkor tud a Szentlélek feltölteni bennünket az erejével. A világias gondolkodásmód a Sátán hazugsága! Becsapott minket. Azt sugallja az embereknek, hogy elég vagy önmagadnak. Egyedül is meg tudod hódítani a világot. Egyedül is meg tudsz birkózni a problémáiddal. Ez egy hatalmas, szemen-szedett hazugság. Csak Isten erejével vagyunk képesek erre. Éppen az, hogy bedőltünk ezeknek a hazugnak, ez oltotta ki belőlünk a Szentlélek tüzét, amit a keresztség alkalmával megkaptunk.

Egyik templomban kereszteltem. Megvolt a keresztelő és igyekeztem hangsúlyozni a szimbólumokat. A gyertyát és minden kelléket, ami hozzátartozik a keresztséghez. Egymás után odajött hozzám két hölgy, és azt mondták: „Milyen gyönyörű volt ez a keresztelő! Nem lehetne újra megkeresztelkedni?" Lélekben meg lehet. Így élővé válhatnak bennünk ezek az ajándékok, amikor befogadjuk majd a Szentlelket. A feketekávéba is hiába dobjuk bele a kockacukrot, ha nem keverjük fel. Elolvad és megül az alján. És csodálkozunk, hogy a kávé olyan keserű, mint volt. Fel kell keverni és akkor nagyon finom lesz.

Nekünk is pontosan arra van szükségünk, hogy a Szentlélek felszítsa bennünk a szunnyadó jót. Hogy átjárja gondolatainkat, érzéseinket, akaratunkat. Hogy életünk Isten ajándékává váljon önmagunk és mások számára.

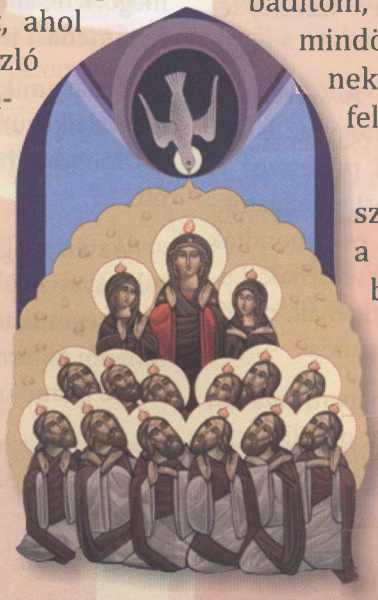
Isten ajándéka számunkra a Szentlélek. A Szentlélek eljövetele pedig, hogy mennyire tudja betölteni az életünket, az szívünk nyitottságától függ. Amennyire vágyakozunk utána – gyűszűt, vagy hatalmas nagy vödröket tolunk ki lélekben, az tőlünk függ –, annyira tud betölteni minket a Lélek.

Indítsuk fel önmagunkban ezt a vágyat! Törekedjünk arra, hogy minél szomjasabbak legyünk! Minél éhesebbek legyünk a Szentlélekre! Ha így teszünk, megtapasztaljuk az első keresztények örömét és ujjongását.

† Csernáth Zoltán

Pünkösdre

Jeruzsálemben, a felső teremben, Szűzanyám, az apostolokkal együtt egy szívvel, lélekkel imádkoztatok Pünkösd napján, amikor „Hirtelen zaj támadt az égből, olyan, mint a heves szélvész zúgása. Betöltötte az egész házat, ahol ültek. Majd pedig szétoszló nyelvek jelentek meg, olyanok, mint a tűz, és leereszkedett mindegyikükre."

Ekkor mindnyájan beteltek Szentlélekkel és különféle nyelveken kezdtek beszélni, amint a Szentlélek megadta nekik, hogy szóljanak.

Már nem féltetek, apostolok, mert a Szentlélek tüze bátorságot, világosságot adott nektek. Így, Péter, beszédedre sokan megtértek. Hiszen Te, Szent Péter, arra ösztönözted hallgatóidat, hogy tartsanak bűnbánatot és térjenek meg.

Most mi is bűnbánatot tartunk és átadjuk Neked, Urunk, az életünket. Köszönöm Uram, hogy vágyat ébresztettél bennem és arra indítottál, hogy életemet végiggondoljam és minden bűnömet egyszerre letegyem Eléd, és Neked átadjam az életemet.

Köszönöm, Istenem, hogy nagyon szeretsz, és érzékeny szívet adtál nekem. Ne haragudj, hogy a Te nagy szereteted ellenére sokszor megbántottalak. Nem akarlak soha többé megbántani, szomorúságot okozni Neked.

Bocsásd meg, Uram, kérlek, minden bűnömet, hibámat és kérlek, drága Szabadítóm, Jézusom, szabadíts meg mindörökre tőlük. Adj hatalmat nekem a sátán felett, bűneim felett!

Uram, átadom Neked szabad akaratomat, hogy a Te akaratod teljesedjék be minden gondolatomban, szavamban, cselekedetemben, vágyamban és érzésemben.

Uram, átadom Neked szívemet, lelkemet, értelmemet, érzéseimet, egész egyéniségemet, életemet és halálomat.

Fogadj el, kérlek, Istenem, egészen!

Légy, Uram, mindenben a mindenem, hogy egész hátralévő életemben a Te dicsőségedre éljek és haljak meg!

Dicsőítlek, magasztallak, imádlak Téged, Uram hálatelt szívvel, és kérlek add, hogy ez mindennap így legyen.

Ámen.

Tariczky Mária

(A Marana Tha sorozatban most megjelent „Jézus az én jó Pásztorom" című imakönyvből)

Európa keresztény gyökerei

Az emberi agy csak egy kivitelező szerv, igaz – a legmagasabb szinten differenciált. Olyan, mint az autó kormánykereke. Ahogy a kormányos is a kormánykerék mögött ül, az emberi személy lényege is az agy mögött van. Tehát szabad akaratunk nem az agyunkban van, de azt az agyunk segítségével közöljük. Tehát, az emberi személy lényege nemcsak az agyban van.

A lelkiismeret nem az agyban van. A szeretet, a megbocsátás nem az agyban van, ahogy az Istenkapcsolatunk sem. Ezt Szentágothai professzor el is mondta a 70-es években az orvostanhallgatóknak. Azok átmentek a bölcsészkarra és elmondták Lukács György marxista esztéta professzornak. Lukács azt mondta: igaza van Szentágothainak, de ezt ne nagyon hangoztassák. Így szól a legenda.

Az, hogy nem valamik vagyunk, hanem valakik, nemcsak az agyunktól függ. Hát akkor mitől?

Erre eddig egyetlen valaki tudott tökéletes választ adni, a megfeszített, majd **feltámadt Krisztus.**

Vagy elfogadjuk, vagy nem; ez már a szabad akaratunktól függ. Ha nem, akkor elkezdünk csúszkálni a saját magunk által gyártott jégen.

Ezt teszi Európa. Kitalálta magának az emberiség történetének legveszélyesebb vallását, aminek a lényege az, hogy az ember az Isten, és a tágabb értelemben vett tudományon (amibe a politika tudománya is beletartozik) keresztül uralni tudja a problémákat.

Kimaradt az EU alkotmányból a kereszténységre való hivatkozás, benne maradt viszont a görög-római kultúrára való hivatkozás, sőt a felvilágosodásra való hivatkozás is.

Jó példát hallottam egy templomi prédikációban a Mária rádióban, kicsit kiegészítve közvetítem a gondolatot.

Ha idejönne egy Marslakó és körbenézne, nyilván megkérdezné, hogy miért írtok ti 2013-at. Mondanánk, mert 2013 évvel vagyunk Krisztus után és ehhez igazítjuk az időszámítást.

Aztán megkérdezné, hogy miért a vasárnap a pihenő ünnepetek.

Megmondanánk neki, hogy akkor volt a feltámadás és ezt ünnepeljük. Ezt az orosz nyelv szépen megőrizte, mert a vasárnap **„voszkreszenyie" szó feltámadást jelent**.

Tehát amikor Brezsnyev azt mondta, hogy vasárnap találkozunk a Vörös Téren a díszszemlén, akkor azt mondta, hogy a feltámadás napján találkozunk ott.

Aztán megkérdezné a Marslakó, hogy mutassátok a szép épületeiteket Európában, és mi elsődlegesen megmutatnánk a templomokat: a kölni, firenzei, milánói és természetesen a római bazilikát, a párizsi Notre Dame-ot.

Kérdezné tovább a kultúrát: festészet, szobrászat és mi mutatnánk Michelangelo, Leonardo, Rembrandt, Giotto, Tiziano és a mi Munkácsynk trilógiáját; mindegyik keresztény ihletésű mű.

Aztán kérdezné: a fantasztikus tudományos eredményeitek hogyan lettek, és mi idéznénk Einsteint: a tudomány vallás nélkül sánta, a vallás tudomány nélkül vak, Max Planckot és Heisenberget: amikor az első kortyot kiiszod a tudás poharából, könnyen ateistává válsz, de a végén mindig ott vár az Isten; vagy Pascalt, de a mi Neumann Jánosunkat is, akit a tudósok az emberiség eddig élt legnagyobb géniuszának tartanak, nagyobbnak, mint Einsteint.

Ő igazi matematikus módon közelítette meg a hitét, de logikus és helytálló: ha úgy élek, amint Krisztus tanácsolja, abból bajom nem lehet, akkor sem, ha nem igaz a feltámadás, de ha igaz és nem úgy élek, ahogy az evangélium tanítja, abból óriási nagy bajom lehet!

Szóval mindezek után a Marslakó azt kérdezné: szerencsétlen európaiak, nektek teljesen elment az eszetek?

És ha azt is hozzáadnánk, hogy az összes európai jogrendszer, alkotmány a keresztény tanokra épülve született meg, végképp csodálkozna.

Arra már csak döbbenten legyintene, hogy egyetlen vallás hirdeti alapelvként a cselekvő felebaráti szeretetet: és ez a kereszténység.

Az iszlám a feltétlen engedelmességet, a buddhizmus a belső kiüresítést; a hinduizmus a szánakozásig ugyan eljut, de aktív cselekvő szeretetre képtelen. Ehhez Teréz anyának kellett elmenni Indiába, hogy megmutassa, az milyen.

Ezzel szembe menve a kis Magyarország létrehozott egy olyan alkotmányt, amiben Istent meg meri említeni, a családot védi a kereszténységre utalva.

Ez az, ami nem tetszik bennünk a fejlett nyugatnak. Az EU még nem tért le a fogyasztásban való tobzódás bűvöletéből és az élvezetek halmozásáról.

Súlyos dolog a szenvedélybetegség. Egy narkós vagy alkoholista mindenre képes, hogy megszerezze az aznapi adagot.

Igaz ez nagyobb léptékekben is. Tehát a súlyos szenvedélybeteg nyugat a fogyasztási mániájában kénytelen minket is, és akit csak lehet, kizsákmányolni, hogy legyen még fogyasztani valója.

Az elmúlt 3 évben óriási dolog történt: ezzel az árral szembe fordult a népünk, az országunk.

Ha csak ennyi történt volna, az már az elmúlt évszázadok egyik legnagyobb sikere lenne 1956-on kívül.

Folytatnunk kell, hogy rajtunk keresztül térjen meg Európa újra a gyökereihez, a kereszténységhez. Ne hallgassunk azokra a hazudozókra, akik újra csatlóssá akarnak tenni minket!

Istennek jó a humora.

1955. december 8-án szavazták meg egyhangúlag az EU zászlót: a Szeplőtelen fogantatás napján, a 101 beérkezett pályázatból. Kikötés volt, hogy nem lehet sem politikai, sem vallási utalás a zászlóban. – A kék a Szűzanya színe, a 12 csillag a Jelenések könyvéből a napba öltözött asszony fejét díszíti.

A szavazók egyike sem gondolt erre!

„Isten szerencsére nem fáradt bele a megbocsátásba, sajnos mi fáradunk bele sokszor a bocsánatkérésbe" – mondta Ferenc pápa nemrégiben.

Ne adjuk fel, ne fáradjunk bele a megbocsátásba és a jó úton haladó hazánk tovább fog erősödni!

Dr. Csókay András idegsebész

ADORÁCIÓ

szenvedés és kereszt

Szeretnék segíteni nektek, hogy jobban megértsétek, mit is jelent az adoráció. Ez nem ugyanaz, mint a meditáció (elmélkedés) vagy a kontempláció (szemlélődés). Ez a szív imája szemtől-szemben a valóságosan jelenlévő Jézussal, az Oltáriszentség előtti hódolat imája.

Vannak, akik elveszettnek, unottnak érzik magukat, mert egy bizonyos idő elteltével felteszik maguknak a kérdést, mit is csinálnak tulajdonképpen a szentségimádás alatt. Nincs semmi ötletük, ha elmélkedni akarnak... itt pedig éppen hogy nem kell elmélkedni. Ez a legtisztább és legmegtisztítóbb ima, amelyet átélhetünk.

Ma, a karizmatikus megújulás sok közösségében megtalálni azt, amivel az Egyház mindig élt, mégpedig azt, hogy a kitett Oltáriszentség felébreszti bennünk az imádság tüzét, és megadja az ima kegyelmét Jézus tanítványainak. A megújulás és az ima lelki jellegének újbóli felfedezése minden pillanatában visszatérünk az adorációhoz. Látni ezt az Egyház történetében.

Hogy miért? Éppen azért, mert az Úr valóságos jelenlétéhez kapcsolódik az ima kegyelme. Egyedül azt kell tudni, hogy amikor ott vagyok az Eucharisztiával szemben, ez feltételezi, hogy elengedem a világhoz tartozó minden gondolatot: az intellektuális, az értelmi kontemplációt – és a lelkit is, az intellektuális ima formáit – mindennek el kell tűnnie.

Az adoráció azt jelenti, hogy a szívünkkel vagyunk jelen az Úr előtt. Előtte állok, az Ő jelenlétében, és az Ő jelenléte vezet el engem az imára. Ezalatt személyes kapcsolat jön létre a szívek között, melyet Jézus jelenléte idézett elő.

De Foucauld atya – ha olvastátok az életrajzát, akkor megismertétek az ő ima-útját – nagyon sokáig kérte Istent (megtérése előtt), adja meg, hogy megismerhesse, ha létezik.

1. Attól a pillanattól kezdve, hogy megkapta az Isten létezésében való hit kegyelmét, azt mondta, hogy ezentúl nem tud máshogy élni, csak állandó kapcsolatban Istennel.

Szerzetes akart lenni, hogy szegénységben és állandó imában éljen. Megtanulta a szerzetesek imáját, a zsolozsmát. Ez azonban mégsem töltötte el megelégedéssel a szívét. Kilépett a kolostorból, hogy a szegények között éljen, a szerzeteseknél még szegényebbek közt, és hogy a szerzetesinél szegényebb imával imádkozzon. Kertész lett a názáreti klarissza nővéreknél, ahol az egész napi imája az Oltáriszentség előtti hódolat volt. Kora reggeltől kezdve várt a nővérek kápolnája előtt, hogy kinyissák az ajtót. Bement, letérdelt az Oltáriszentség előtt a kápolna végében és órákig ott maradt.

Így írt lelki atyjához: „Az én imám és a belső lelkiállapotom valóban nagyon furcsa! Már képtelen vagyok imádkozni, az egyetlen dolog, ami kedves nekem, az Oltáriszentség előtt időzni. És amikor ott vagyok az Oltáriszentség előtt, száraz, meddő vagyok, nincs bennem se szó, se gondolat."

Gondolkozni próbál – semmire nem megy vele!

Imádkozza a rózsafüzért – semmire nem megy vele!

Kész imaformákat mond el – semmire nem megy vele!

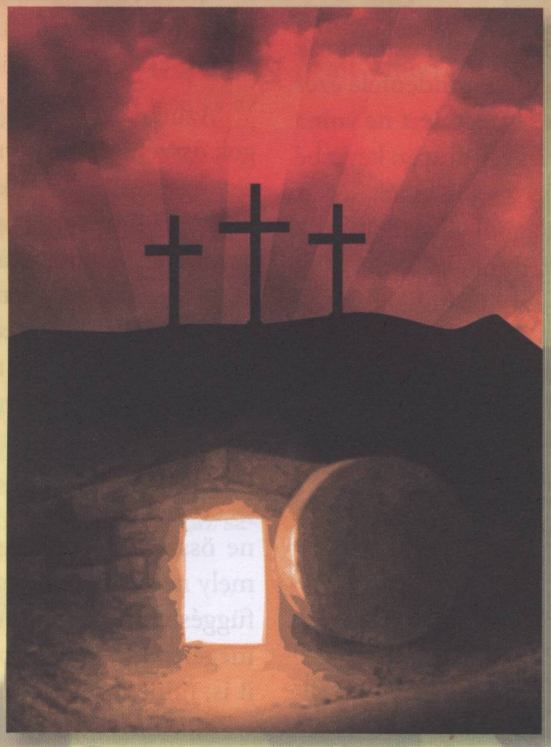
„Kiszáradt és meddő vagyok,
nem jön hozzám se szó, se gondolat.
Az Oltáriszentség előtt lenni
– egyedül csak ez lehetséges."

Önmagát kérdezi, hogy ima-e ez? És egyre inkább felfedezi, hogy ez imádság: a puszta jelenlét, önmaga elvesztése az Eucharisztia előtt. Ez egyre inkább lángra gyújtotta a szívét. Később elment a Tamanrasse és Beni Abbes közelében fekvő pusztába. Egy picike kunyhóban lakott, ahol vele volt az Eucharisztia. És ott – felkelt minden éjjel, mivel nappal nem jutott ideje, kinyitotta a tabernákulumot, kitette az Oltáriszentséget egy vászon elé, amelyre ráfestette a Legszentebb Szívet és hosszú órákat töltött így. Az éjszaka közepén, a pusztában, az Oltáriszentség előtt! És azt mondta: „Ha legalább Jézus

mondaná nekem, hogy szeret, de Ő ezt nem mondja soha, soha, soha! Azért, mert az, amit Jézus mondott neki az az, hogy: „Szeress engem! Éppen Te szeress Engem!" „Adj innom" – mondta Jézus a szamaritánus nőnek, azaz adj Nekem szeretetet, add nekem az életedet!

De Foucauld atyának önmaga puszta elvesztésével telt el az élete, az Eucharisztia előtti hódolatban. Érezte, hogy egész élete egyre inkább átváltozott a Krisztus és a testvérei iránti szeretetté ezáltal a szárazság, a szó nélküli, gondolat nélküli ima által, az Eucharisztia előtt. Érezte, hogy ez szeretet. Az ima egyre inkább a szeretet ügyévé vált számára: Szeretni az Urat!

2. Olvastátok talán **Carlo Carrettonak** a „Levelek a pusztából" című írását? Ha nem, akkor azt tanácsolom nektek, hogy olvassátok el. Csodálatos! Carlo Carretto, Jézus Kistestvére, a Nemzetközi Katolikus Akció elnöke volt, aki megtért. Könyvének bevezetőjében arról mesél, hogyan tért meg három lépésben. Először elvégezte a szentgyónását, aztán azáltal, hogy életét adta másokért, majd végül az Úrnak adta azt: „Nem akarom többé a te akcióidat, a te imádat akarom." – mondta neki Jézus.

Kiment a pusztába, hogy letöltse a noviciátust a Jézus Kistestvéreinél. A novíciusmestere – amint ő mondta – időről-időre kiküldött minket egy pappal együtt a pusztába, hogy megtanítson minket imában élni. Elmentünk egész a barlangig, amelyben volt egy kőoltár, a pap szentmisét tartott, otthagyta az Eucharisztiát a kőoltáron a barlangban, és elment. Ott voltunk egészen egyedül egy héten át a pusztában, ebben a barlangban, az Eucharisztia előtt.

Csend a pusztában…
Csend a barlangban…
Az Eucharisztia csendje…

Nincs nehezebb ima az Eucharisztia előtti imánál! Ő novíciusként érezte ezt, aki elvetette az aktivitást. Miért? „Mert ott a természet egész erőből ellenáll. Inkább cipeltem volna köveket a tűző napon – mondta." Igen, mert inkább gondolkodtam, olvastam volna, csináltam volna valamit – semmi se lett belőle!

A novíciusmester azt mondta nekünk: el kell vonni az imát az intellektustól, ne az intelligenciádban keresd az Istennel való egyesülést, soha nem fog sikerülni neked! A szeretetben egyesülsz vele. És így folytatja: akkor az ima szárazzá válik, mint a homok, de olyan mértékben igazzá, hogy nem lehet már meglenni nélküle.

Ily módon jutunk el az igazi imához. A szívnek az Úr előtti jelenléte által felfedezem, hogy mi az igazi imádság. Ezek nem ideák. Amikor gondolkodom, nem vagyok igazán kapcsolatban Istennel.

Az adoráció a szeretet köteléke. Akkor vagyok valóban az Úr jelenlétében, amikor képes vagyok úgy állni előtte, hogy teljesen kiüresedem. És amikor órákig így fogtok kitartani semmi mást sem csinálva, csak Őrá néztek, arra törekedve, hogy elérjétek ezt az érzelmi kapcsolatot az Úrral, lassan érezni kezditek, hogy kihuny az intelligenciátok, hogy gyengül az intellektuális érdeklődésetek, hogy elmúlik a cselekvés iránti szükségletetek – valóban szegényekké váltok, és érzitek, hogy imába merültök. Abba az imába, amely az Úrral való kapcsolat, érzelmi jelenlét az Úr előtt, az egész aktivitásom feláldozása az Ő jelenlétében. Ez az igazi imádság.

3. A nálunk **szervezett lelkigyakorlatok** alatt kezdettől fogva minden délután 1 órás adorációt javaslok azoknak a résztvevőknek, akik akarják. Mindannyian összegyűlnek a kápolnában csendbe merülve – adoráció van. Nagyon sok résztvevő mondta nekünk, hogy ez volt számukra a lelkigyakorlat legerősebb pillanata. Némelyek, akik már másodjára, vagy harmadjára voltak itt, azt mondták: „Atya, mindenek előtt az adoráció miatt jövök el ide."

Meg akarják találni az adoráció légkörét: amikor közösségben vagyunk az adoráció alatt – valami hatalmas dolog történik!

Jean Van Den Eynde SJ
(Fordította: Török Katalin)

A keresztény ember misztikus?

II/2. rész

indenfelől és mindenhol a csodák ezrei intenek felénk, csak lelki szemekkel kell tudni nézni és látni…

Akiknek a szeme nem lát túl a dolgok és események külső burkán, az előtt minden természetes… De aki a tényeken túl meglátja azok hátterét vagy rejtett céljait, az másként fog látni és következtetni. Az ilyen ember megérti, hogy ha ennyi mindenféle ezer és ezer „közismert csoda" lehetséges, miért ne volna lehetséges még néhány ezer ilyen vagy olyan kevésbé közismert csoda is, hiszen a közismert csodák – akár az ásvány, növény- vagy állatvilágból vesszük is azt – semmivel sem kisebb értékűek, mint azok, melyeket kevésbé ismerünk, vagyis a misztikus dolgok. Pl. ha lehet a mágneses vassal mázsákat felemeltetni, miért ne lehetne azt ugyanakkor egy másik ismeretlen erővel is felemelni?

Ha a mágnes „tud" különbséget tenni réz és vas között, miért ne volna még más olyan erő is, mely éppígy különbséget tud tenni a dolgok és tárgyak között, avagy egy még felsőbb erő, amely meg már mindeneket képes uralni? … Hiszen csak formai, csak relatív különbség van a közismert tények és a kevésbé ismert tények, azaz csodák között, mert hiszen a mágnes vas vonzó ereje semmivel sem kisebb csoda, mint pl. az, ha egy szent felemelkedik a levegőbe. Mindkettő esetében – a mágnes és a szent esetében is – ugyanarról beszélhetünk: csodáról. Csak az a különbség, hogy egyik közismert s ezért nem csodáljuk, a másik pedig nem, s ezért csodáljuk.

Ezek után rá kell ébrednünk, hogy a dolgok helyes elbírálása céljából nem lehet a tényeket kettéválasztani csodákra és nem csodákra, mert alapjában minden csoda, csak vannak rendkívüli csodák és vannak mindennapi „csodák".

Mielőtt tehát a misztika hihetetlennek látszó tényeit elfogadnánk vagy elvetnénk, újra gondoljuk át, hogy nemcsak ezeket a ritka csodákat, hanem a mindennapi csodákat sem értjük s a kettő között nem a csoda mivolta a hihetetlen – mert minden csoda –, hanem csak az akadályoz bennünket abban, hogy ezeket elhiggyük, hogy az egyiket nem értjük annyira, mint a másikat, de alapjában véve egyiket sem értjük… S hogy egyiket csak azért hisszük, mert mindennapi, a másikban meg azért kételkedünk, mert nem mindennapi, ezek az okok a gondolkozni tudókat nem gátolhatják abban, hogy lehetetlennek mondják azokat a ritka tényeket is, mint amiket esetleg csak nagyon ritkán tapasztalhatunk.

Azután azt is végig lehetne gondolni, hogy a dolgok összefüggnek egymással. Minden, ami csak van, egy egészet képez, akár csak az emberi test. Ezért mondták egyesek, hogy a világ egy nagy „élőlény", azaz olyan valami, amelynek minden egyes kis atomja, neutronja, elektronja és protonja épp úgy összefügg a többi nagy egésszel, mint a mi ezermilliót kitevő sejtrendszerünk mindegyike a maga egészével, ha hatóarányuk más-más mértékű is! Ezt erősíti meg az Úr is, mikor azt mondja, hogy minden hajszálunk is számon van tartva... Ez érthető is, hogy amint ok és cél nélkül egy rész sincs a gépen, mely ne függene össze a géppel, úgy egy atom sincs a világban, mely ne volna szükségszerűen a maga helyén összefüggésben a nagy egésszel. Így szemlélve a tényeket, megértjük a „kozmikus misztika" olyan eseményeit is, mint amikor pl. azt halljuk, hogy az emberiség megromlása folytán jöttek a földrengések, árvizek, szóval a büntetések, vagy erkölcsi javulása – bűnbánata – arányában az áldások (1Móz 19,13-22.24. és Jónás 3. fejezete).

Vagyis az erkölcsi és a fizikai erők „is" egy nagy és összefüggő „egységet" képviselnek s éppúgy hat az erkölcs a fizikumra, mint ahogy hat az ember lelkiismerete, azaz erkölcse a testére. Az ijedtség lebénít, elsápaszt, esetleg ájulást okoz. A bűn akadályoz, bizonytalanná, tétovává teszi a bűnöst. Az igazság tudata és joga erőt, bátorságot, szókimondást ad, sőt vértanúságra képesít!

Mi ez a test és lélek közötti egység? Az, ami az erkölcs és a világ közötti! Ugyanaz, csak egyik kicsinyben, másik nagyban. Valahogy az ember is, meg a világ is él… Kétféleképpen élnek: erkölcsileg, ez az uralkodó erők vonala, és fizikailag, ez a szolgá-

ló erők vonala. Elsőben a célszerűség, másikban az okszerűség a valószínűbb és nyilvánvalóbb.

Ha a misztikus tényeket megfigyeljük, azt látjuk, hogy azok kétfélék... Kétféle titkos erővel, kétféle titkos céllal, kétféle titkos tanítással, sőt kétféle titkos módszerrel állunk szemben! Itt eszünkbe jut az öregek tanítása, mely szerint az Isten és az ördög harca folyik a világban...

Ezt a „mesét" – amikor még félig ért az ember – kineveti... De mikor a misztikus erőkkel kezd foglalkozni, mikor a rejtett – okkult – erők és tanok tömkelegében már-már eligazodik, akkor látja, hogy ezek a régiek, akik a mai kifele való, tudományosnak beállított szemlélődés helyett a befele való szemlélődést mélyítették el – jól láttak... Valami ellentétes viszonylat, valami kettősség van a dolgok – tények és tanok hátterében... Isten kegyelmi működése és az ördög támadása...

Ezt a kettősséget nemcsak a módok és tények, de azok erkölcsi hatásaiban és erkölcsi felépítettségeiben is látni lehet. Ez az erkölcsi mivolt, az erkölcsi mód és cél mutatja meg, hogy itt valami égi és pokoli, valami két egészen más erő és hatalom küzd egymással!

S ennél a pontnál kezdődik a tisztán látás, mikor már nemcsak hisszük, hanem tudjuk is, hogy mi a dolgok ős-oka és végcélja s melyek azok törvényes – azaz isteni – és melyek azok törvénytelen –, azaz sátáni – módszerei...

S ha valaki a maga filozófiai vagy teológiai tanulmányait tökéletesen és maradék nélkül akarja befejezni, úgy elengedhetetlen, hogy ezek mellett a misztika történelmi és világnézeti anyagát is ne ismerje, mert egy fokon túl, ahol már mit se tud a filozófia és teológia megállapítani – azaz a tudás –, ott sokat mondóan beszélnek a tények...

S azt, amit nem tudunk a tényekből mindannyian kiolvasni, azt kiolvassa, kikövetkezteti, kiérzi az a misztikus lelki képességünk, aminek csak kezdete, csak segédeszköze a logika. Az, amit megérzésnek, beleélésnek, eggyé levésnek is nevez a misztika, bizonyos felsőbb fokon.

A misztika a „tények tanfolyama..." Ama tényeké, amelyeket csak tanulmányozni lehet, de tagadni nem! – mert tények.

A csodákért, az örök életet igazoló meggyőződésért nem kell a mennybe menni, itt vannak körülöttünk minden létezőben, múltban-jelenben, csak akarni kell, nézni, látni, keresni. Mert az élet nem szórakozásra adatott, hanem világnézetünk tisztázására és érzéseink nemesebbé tételére, amint a kórház a beteg test meggyógyítására. Aki ezt mellőzi, elveszik egy örökkévalóságra a most folyó nagy, „utolsó ítéletnek" nevezett világkorszak zárásakor...

„Ha szavaimért nem, úgy cselekedeteimért higgyetek nekem."

Röck Gyula

Megjelent a Marana Tha sorozat új könyve!

Jézus az én jó Pásztorom

IMAKÖNYV

A Tariczky Mária könyvében összegyűjtött illetve megfogalmazott imák segítséget nyújtanak ahhoz, hogy lelki szárazság idején is tudjunk Istenhez szólni. Előfordul, hogy elfogy bennünk a szó. Ilyenkor mások imái átvezetnek bennünket a nehéz időszakon. Ez a kis könyvecske közelebb visz minket a szerető Istenhez. Ajánlom mindazoknak, akik szeretnék életüket Jézus, a jó Pásztor vezetése alá helyezni.

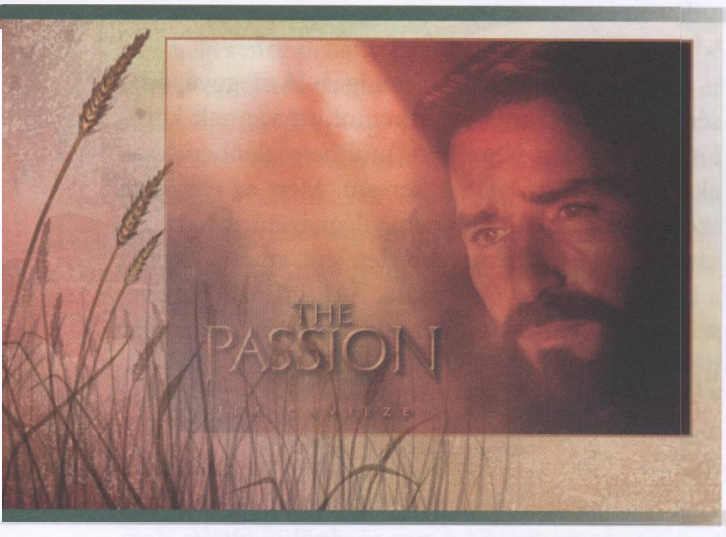
Katona István atya

„Ha Medjugorje nem lenne..."

James Caviezel egy interjúban medjugorjei látogatásairól, hite megújulásáról, a Passió film készítésének műhelytitkairól és a hit eredményes közvetítéséről beszélt.

»A Monte Christó-t forgattuk Írországban, amikor Ivan Dragicevic, az egyik látnok Írországba látogatott. Elfoglaltságom és fenntartásaim miatt nem szándékoztam elmenni a meghirdetett találkozóra. Úgy tartottam, attól, hogy katolikus vagyok, nem kell elfogadnom Lourdes-ot, Fatimát vagy Medjugorjét. Végül szabadnapot kaptam, így mégiscsak elmentem

– eleveníti fel Medjugorjéval való kapcsolata kezdetét Caviezel a medjugorjemiracles.com által közölt interjúban.

A zsúfolásig telt templom végében álltam, kissé bizonytalanul, hogy mi is történik itt valójában. A jelenés alatt a mellettem tolószékben ülő férfi letérdelt, és a fájdalom ellenére a hideg kövön térdelve imádkozott; ez nagyon megrendített.

Néhány nap múlva – feleségem kérésére – ismét részt vettem a jelenésen, ezúttal **Ivan közelében térdelve**. Így imádkoztam: „Jól van, itt vagyok, készen állok. Tégy velem, amit akarsz." Abban a pillanatban úgy éreztem, mintha valami betöltene. Egyszerű, mégis különleges élmény volt.

Zokogni kezdtem. Amikor felálltam, csurogtak az arcomon a könnyek. Iván hozzám fordult: „Jim, az embernek mindig van ideje arra, amit szeret. Ha egy nagyon elfoglalt ember beleszeret egy lányba, az ő számára mindig lesz ideje. Az embereknek azért nincs idejük Istenre, mert nem szeretik."

Azokban a napokban valami megváltozott bennem. Korábban sohasem akartam megtanulni rózsafüzérezni, akkor azonban megszületett bennem ez a vágy. Egy reggel azt mondtam a sofőrnek, aki a filmezésre vitt: „Nem tudom, mit szól hozzá, de szeretnék elmondani egy rózsafüzért." Meglepetésemre csak annyit mondott: „Rendben, imádkozzunk."

Első medjugorje-i látogatása, amelyet a filmforgatás befejeztével tett, meghatározó volt James Caviezel számára.

Eleinte megdöbbentett, mennyit imádkoznak itt az emberek. Sport-táborra emlékeztetett, ahol nem csak egy mérkőzés van, hanem egymást érik a mecscsek. Eleinte kicsit feszengtem; nem voltam hozzászokva, hogy ennyit imádkozzam. Isten segítségét kértem.

A **negyedik nap nem vágytam másra, mint imádkozni**. Imádság közben azt éreztem, kapcsolatban vagyok Istennel. Ezt az élményt kívánnám minden katolikusnak!

Hozzátette: Otthon a családban is ezt folytatjuk. Együtt járulunk a szentségekhez. Iskolába menet az autóban a gyerekekkel együtt mondjuk a rózsafüzért. Előfordult, hogy nem kezdtem el, mire a fiam kezdte mondani.

Ha Medjugorje nem lenne, nem vállaltam volna Krisztus szerepét a Passióban – mondta a színész –, hiszen tudtam, hogy aki Krisztust alakítja, annak nagyon közel kell lennie hozzá. Én Medjugorjéban nyitottam meg a szívemet az ima és a szentségek felé. Mindennap gyóntam és szentségimádáson vettem részt. Mel Gibsonnal együtt vettünk részt a latin nyelvű szentmiséken. Medjugorje számomra a szentségek megélését és az egyházzal való egységet jelenti. Medjugorjénak köszönhetem, hogy hinni kezdtem azt, hogy Jézus valóban jelen van az Eucharisztiában és megbocsátja a bűneimet. Ott tapasztaltam meg, micsoda ereje van a rózsafüzérnek, és mekkora ajándék, ha az ember mindennap szentmisén vesz részt.

A kérdésre, hogy hogyan lehet növelni az emberekben a Jézusba vetett hitet, a színész így válaszolt:

Csak úgy, ha Jézus jelen van bennünk az Eucharisztia által, s így az emberek Jézust látják az életünkben. A Passió filmezésekor csináltattam egy belső zsebet a ruhámba, ahová betettem néhány ereklyét, köztük Krisztus keresztjének egy darabkáját. Azt akartam, hogy Jézus valóban jelen legyen, mert a nézőknek könnyebb lesz őt látni, ha én is őrá tekintek. Ezért az utolsó vacsora jeleneténél kérésemre a pap az Oltáriszentséggel a kezében állt az operatőr mellett, és együtt közelítettek felém. A néző nem is sejti, hogy a szemem ragyogásában valóban Jézust, a Szentostya visszatükröződését látja. A keresztre feszítés jeleneténél ugyanez történt: ott volt a pap, kezében az Oltáriszentséggel, én pedig egyfolytában imádkoztam.

James Caviezel megjegyezte, hogy a forgatáskor nem a latin, arám, héber szövegek memorizálása okozta a legnagyobb nehézséget, hanem a fizikai megpróbáltatások.

Az utolsó jelenetnél meghúzódott a vállam, és kiugrott, valahányszor valaki hozzáért a kereszthez. Az ostorozás jeleneténél kétszer eltalált a korbács, amitől 14 cm-es seb lett a hátamon. Közben tüdőgyulladást kaptam. Mindehhez jött a krónikus fáradtság, hiszen hónapok óta hajnali 3-kor keltem, mert a sminkelés majdnem nyolc órát vett igénybe. Nehéz volt elviselni a nulla fok körüli hideget, különösen a keresztre feszítés jeleneténél, amikor mindössze egy vékony szövetdarab volt rajtam.

A színész röviddel a Passió forgatásának befejezése után járt másodszor Medjugorjéban. E látogatás alkalmával megismerte Jozo Zovko atyát.

Találkoztunk. Kezét a vállamra tette. Én is a vállára tettem a kezem. Majd a fejemre tette a kezét; én is az övére. Abban a pillanatban egy belső hang szólalt meg bennem: „Szeretlek, testvérem. Ez az ember szereti Istent." Jozo atya ekkor megfordult, megkérdezte a tolmácstól, ki vagyok, és azt mondta, szeretne velem beszélni. Tartós barátság lett belőle.«

James Caviezel

A rossz problémája

A rossz, avagy a gonosz problémája a legkomolyabb probléma a világon. Ezenkívül a legkomolyabb kifogás Isten létezésére is.

A rossz problémája miatt több ember veszíti el hitét, mint bármi más ok miatt. Minden bizonnyal ez a hit legnagyobb próbatétele, a legnagyobb kísértés a hitetlenségre. Ráadásul ez nem csak egy intellektuális kifogás. Ezt átérezzük. Ezt átéljük. Emiatt is olyan érdekfeszítő a *Jób könyve*.

A problémát nagyon egyszerűen meghatározhatjuk: ha Isten annyira jó, akkor a világa miért olyan rossz? Ha egy tökéletesen jó, bölcs, szerető, igaz és mindenható Isten igazgatja a világot, akkor miért tűnik úgy, mintha ezt a munkát igencsak nyomorúságosan végezné? Miért történnek rossz dolgok jó emberekkel?

Az a hitetlen, hogy aki felteszi ezeket a kérdéseket, rendszerint neheztelést érez Isten miatt és fellázad ellene, nem mintha a létezésére nem találna bizonyítékokat. C. S. Lewis visszaemlékezett arra, hogy ateistaként ő sem hitte, hogy Isten létezik. De ugyanakkor dühös is volt rá, hogy nem létezik. És azért is dühös volt rá, hogy megteremtette a világot.

Amikor egy ilyen emberrel beszélgetünk, akkor nem szabad elfelejteni, hogy sokkal inkább beszélgetünk egy elválttal, mint egy szkeptikus tudománypátival. A hitetlenség oka sokkal inkább a hűtlenség, semmint egy alkalmatlan hipotézis. A hitetlenek problémája nem csak a lanyha gondolkodás, hanem a kemény szív is. És egy jó hitvédőnek tudnia kell, hogy hogyan vezesse el a szívet a fejhez, és fordítva.

A rossz problémájának a megoldása négy részből áll.

Először is a rossz nem egy *dolog*, nem egy entitás, nem egy lény. Egy lény vagy maga a Teremtő, vagy a Teremtő által teremtett teremtmény. Viszont a Teremtés könyve szerint Isten minden dolgot jónak teremtett. Mi természetes módon arra hajlunk, hogy a rosszat is valami dologként fessük le: egy fekete felhő, vagy egy veszedelmes vihar, egy fintorgó arc, vagy egy mocskos valami. Csakhogy a rossz nem egy dolog, hanem egy helytelen választás, vagy

a helytelen választással előidézett veszély. A rossz éppen annyira nem egy pozitív dolog, mint a vakság. De éppen annyira valóságos. Tehát a rossz nem egy dolog, de nem is egy illúzió.

Másodszor, a rossz nem a Teremtő által, hanem a **teremtmények szabad választásából ered**; azokból, amelyekkel a bűnt vagy az önzést választották. Ha eltűnne minden bűn és önzőség, akkor a Föld lenne a Mennyország. Még a fennmaradó fizikai rosszak sem sajognának és keserítenének minket többé. A szentek elviselik, sőt magukhoz ölelik a szenvedést és a halált úgy, ahogy a szerelmesek ölelik magukhoz a hősies küzdelmeket. De a bűnt nem ölelik magukhoz.

Ezen túlmenően a **fizikai rossz oka a lelki rossz**. A szenvedés oka a bűn. Miután a Teremtés könyve elmondta a jó világot megteremtő jó Isten történetét, a következő választ arra a kérdésre adja meg, hogy „Akkor honnan származik a rossz?" az emberiség bűnbeesésének a történetével. Hogyan érthetjük ezt meg? Hogyan okozhat a lelki rossz (a bűn) fizikai rosszat (szenvedést és halált)?

Isten minden élet és öröm forrása. Tehát, amikor az emberi lélek fellázad Isten ellen, akkor ezzel saját életét és örömét veszíti el. Na mármost egy emberi lény ugyanúgy test, ahogy lélek. Vagyis egységes teremtmények vagyunk, s nem kettős: ráadásul nem csak hogy test *és* lélek vagyunk, hanem ugyanúgy megtestesült lélek vagy lélekkel rendelkező test is. Így a testnek osztoznia kell a lélek elkerülhetetlen büntetésében – egy büntetésben, ami éppen olyan természetes és elkerülhetetlen, mint egy szikláról való leugrás után a törött csont, vagy egy romlott étel elfogyasztása után a beteg gyomor; s nem olyan mesterséges és külső büntetés, mint amilyen egy folyamat leosztályozása, vagy egy kézre ütés, amiért valaki hozzányúlt a sütihez.

Hogy a bűn ezen következménye egy fizikai változás-e a világban vagy csak egy lelki változás-e az emberi lelkiismeretben – vagyis „tüske és bogáncs" nő-e a kertben egyből az elbukás után; vagy pedig mindig is ott voltak, csak az újonnan bukott lelkiismeret által fájdalmasnak kezdjük érezni őket –, az egy másik kérdés. Azonban mindkét esetben a lelki rossz és a fizikai rossz közötti kapcsolat éppen olyan szoros, mint az ezeket befolyásoló két dolog, az emberi lélek és az emberi test között.

Ha a rossz eredete a szabad akarat, és Isten a szabad akarat forrása, akkor vajon nem mégis Isten-e a rossz eredete? Éppen annyira nem lehet Ő, amennyire egy szülő sem oka gyermekei csínytevéseinek azáltal, hogy tőle származnak a gyermekek. A mindenható Isten a saját hatalmából adott részt nekünk, hogy szabadon választhassunk. Vajon jobban tette volna, ha nem ad és mechanikus robotokat csinál belőlünk, semmint emberi lényeket?

A rossz problémájának a megoldásában a **harmadik** rész a legfontosabb: hogyan oldjuk meg a problémát a gyakorlatban, a valós életben; s ne csak elméletben, s ne csak a gondolatban. Bár a rossz komoly probléma lehet a gondolkodás számára (hiszen úgy tűnik, hogy Isten létezését cáfolja meg), azonban még nagyobb probléma az életben (hiszen Isten valódi kizárását eredményezheti). Azonban még ha úgy is látjuk, hogy a gondolatban történő megoldás bizonytalan és homályos, a gyakorlati megoldás olyan erőteljes és világos, mint a Nap: és ez maga a Fiú. Isten megoldása a rossz problémájára az Ő Fia, **Jézus Krisztus lett**.

Az Atya szeretete elküldte az Ő Fiát, hogy meghaljon értünk, hogy ezzel legyőzze a rossz hatalmát az emberi természetben: ez a keresztény történet szíve-veleje. Mi nem egy deista Istent imádunk, egy birtokától távollevő földbirtokost, aki elhanyagolja kicsiny porfészkét; mi egy „gazda" Istent imádunk, aki lejön a mi legnagyobb mocskunkba és maga takarítja fel azt.

Miért tennénk lapátra Istent, amiért megengedi a rosszat? Isten helye nem a lapáton van; Isten maga a lapát. Ez a kereszt lényege.

A **Kereszt a rossz gyakorlati megoldásának isteni része**. A mi részünk – ugyanezen evangélium szerint – a bűnbánat, a hit és az Istennel való együttmunkálkodás a gonosz elleni harcban, a szeretet hatalmával. A Király már betört az országba; a mi dolgunk, hogy befejezzük a megtisztító hadműveletet.

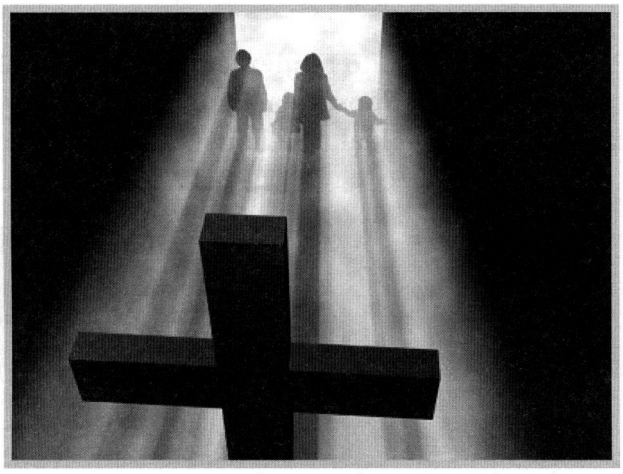
Végezetül, mi van a filozófiai problémával?

Nem logikai ellentmondás-e azt állítani, hogy van egy mindenható és tökéletesen szerető Isten, aki ilyen sok rosszat elnéz, amikor akár véget is vethetne nekik? Miért történnek rossz dolgok a jó emberekkel? Ez a kérdés három kérdéses feltételezést tartalmaz.

1. Mondhatja-e bárki, hogy jó emberek vagyunk? A kérdést ezért nem is így kell feltenni: „Miért történnek rossz dolgok a jó emberekkel?", hanem így: „Miért történnek jó dolgok a rossz emberekkel?" Ha a jó tündér azt mondja Hamupipőkének, hogy éjfélig hordhatja varázsruháját, akkor nem az a kérdés, hogy „Éjfél után miért nem?", hanem: „Miért hordhatom egyáltalán?" Nem az a kérdés, hogy

miért van félig üresen a pohár, hanem az, hogy miért van félig teli, ugyanis minden jóság ajándék. A jó emberek azok, akik a leginkább vonakodnak magukat jó embereknek nevezni. Csak a bűnösök gondolják magukról, hogy szentek, ám a szentek tudják magukról, hogy bűnösök. A legjobb ember, aki valaha is élt, egyszer ezt mondta: „Senki sem jó, csak egyedül az Isten."

2. Mondhatja-e bárki, hogy a szenvedés mindig rossz? A szenvedés nélkül az élet csupa rosszcsontokat és zsarnokokat teremne, s nem pedig jókedvű szenteket. Abraham Heschel rabbi egyszerűen így mondta: „Az az ember, aki még nem szenvedett, tudhat-e valamit egyáltalán?" A szenvedés dolgozhat a bölcsesség nagyobb jóságáért is. Az nem igaz, hogy minden dolog jó, viszont az igaz, hogy „akik Istent szeretik, azoknak minden a javukra válik".

3. Mondhatja-e bárki, hogy ismernünk kell Isten összes okát? Ki ígérte meg nekünk, hogy mindenre válaszolni fog? Az állatok sem érthetnek meg rólunk sok mindent; miért kellene nekünk megérteni mindent Istenről? A rossz problémájának legnagyobb vizsgálata, a Jób könyve egyértelmű lényege, hogy mi nem tudhatjuk azt, amit Isten tud. Milyen kemény lecke ez: az első lecke, hogy tudatlanok vagyunk, hogy csecsemők vagyunk. Nem csoda, hogy Szókratészt tartotta a delfi jósda a legbölcsebb embernek a világon. Ő úgy magyarázta, hogy ez a kijelentés azt jelenti, hogy ő tudta egyedül, hogy nincs benne bölcsesség, és hogy ez volt az igazi bölcsesség az emberek számára.

Egy gyermek egy égő ház tízedik emeletén nem láthatja a tűzoltókat a védőhálójukkal az utcán. Ők felkiáltanak: „Ugorj! Mi majd elkapunk. Bízz bennünk." A gyermek tiltakozik: „De én nem látlak titeket!" A tűzoltó válaszol: „Semmi baj. Én látlak téged." Mi olyanok vagyunk, mint az a gyermek, a rossz olyan, mint a tűz, a tudatlanságunk, mint a füst, Isten pedig, mint a tűzoltó, és Krisztus, mint a védőháló. Ha ilyen szituációkban még a gyarló emberi lényekre is rá kell bíznunk az életünket, ahol bíznunk kell abban, amit hallunk, s nem abban, amit látunk, akkor miért ne bízzunk a tévedhetetlen, mindent látó Istenben, amikor halljuk a szavát, de a gondolatainkban vagy tapasztalatainkban nem látjuk őt. Nem tudhatunk mindent Isten okairól, de azt tudhatjuk, hogy miért nem tudhatjuk.

Isten sok mindent tudatott velünk. Krisztussal fellebbentette a leplet a rossz problémájáról. A legnagyobb rossz, ami valaha csak történt – mind a legnagyobb lelki rossz és a legnagyobb fizikai rossz, mind a legnagyobb bűn (istengyilkosság) és a legnagyobb szenvedés (a tökéletes szeretet gyűlölete és keresztre feszítése) – úgy lett kinyilatkoztatva, mint ami az Ő bölcs és szerető terve, mely elhozta a legnagyobb jót, a világ megváltását a bűnből és az örökös szenvedésből. Minden idők legnagyobb igazságtalansága beépült az üdvösség tervébe, amit Pál „Isten igazságosságának" nevezett. A szeretet utat talál. A szeretet nagyon találékony. De a szeretetben meg is kell bízni.

A rossz problémájának a legkeményebb aspektusa az **örökké tartó rossz**, vagyis a pokol. A pokol sincs ellentmondásban a szerető és mindenható Istennel? Nincs, ugyanis a pokol is a **szabad akarat következménye**. Mi magunk választjuk szabadon a poklot; Isten nem vet senkit a pokolba akarata ellenére. Ha egy teremtmény valóban szabadon mondhat igent vagy nemet a Teremtő szeretet-ajánlatára és lelki házasságára, akkor lehetségesnek kell lennie annak is, hogy a teremtmény valóban nemet mondhasson. És ez az, ami lényegében a pokol. A szabad akarat Isten szeretete helyett. Tehát a pokol Isten szeretetének az eredménye. Minden az.

Nincs olyan épeszű ember, aki azt akarná, hogy a pokol létezzen. Nincs olyan épeszű ember, aki azt akarná, hogy a rossz létezzen. De a pokol éppen a rossznak a halhatatlanná válása. Ha van rossz, és ha van örökkévalóság, akkor lennie kell pokolnak is. Ha szellemileg tisztességtelen nem hinni a rosszban csak azért, mert az megdöbbentő és kényelmetlen, akkor ugyanez áll a pokolra is. A valóságban kemény és sötét helyek, meglepetések és szörnyű veszedelmek vannak. Tehát, ha haza akarunk jutni, akkor egy megbízható térképre van rendkívül nagy szükségünk, s nem tetszetős érzelmekre.

Virgó

FORRÁS: *Peter Kreeft: Fundamentals of the Faith: Essays in Christian Apologetics.* Ignatius Press, 1988. 54-58. o.

2014. május 24-én EZ AZ A NAP! rendezvény a Budapest Sportarénában

Az EZ AZ A NAP! hálaadó és dicsőítő rendezvény 2014. május 24-én, szombaton 17-22.30 óra között lesz a Budapest Sportarénában! Program, jegyrendelés és további információ a www.ezazanap.hu weboldalon. Mindenkit szeretettel várnak a szervezők!

TARTALOMJEGYZÉK

Katona István: A Szentlélek megvilágosít és meggyógyít! 3
Csernáth Zoltán: A Pünkösd a kereszthalállal kezdődik 4
Tariczky Mária: Pünkösdre 7
Dr. Csókay András: Európa keresztény gyökerei 8
Jean Van Den Eynde SJ: Adoráció – szenvedés és kereszt 10
Röck Gyula: A keresztény ember misztikus? (2.) ... 12
James Caviezel: "Ha Medjugorje nem lenne..." ... 14
Virgó: A rossz problémája 15

Marana Tha arám kifejezés, annyit jelent: „Jöjj el Uram!" Az első keresztények gyakran használták. Szentírásban található: Jel 22,20.

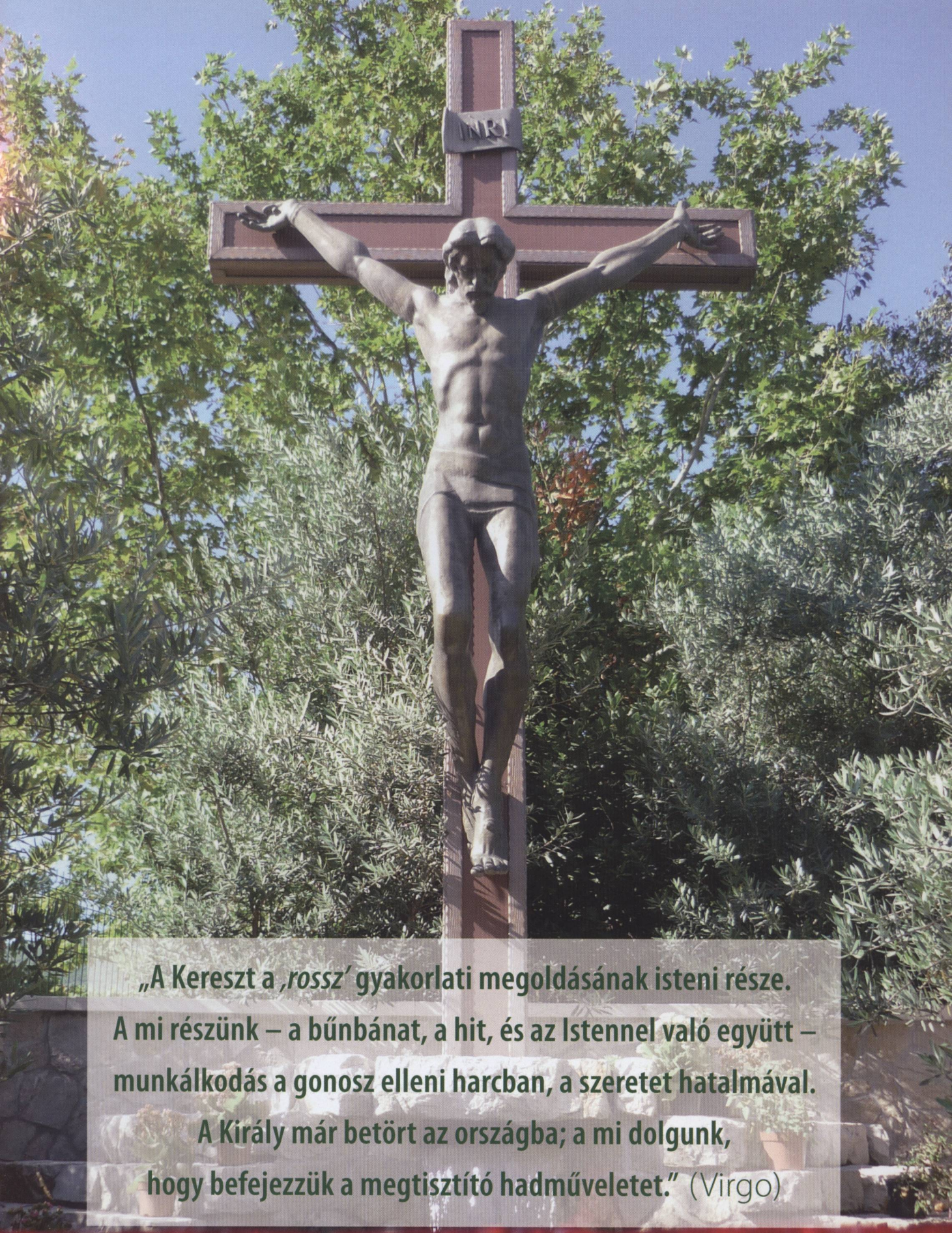
Szerkesztői üzenetek

- **Josip Loncar gyógyító imára épülő lelkigyakorlata Máriabesnyőn** 2014. augusztus 4-6. között lesz (hétfő ebédtől – szerda ebédig). Helyszín: Mater Salvatoris Lelkigyakorlatos Ház: 2100 Gödöllő-Máriabesnyő, Kapucinusok tere 3. Elérhetőség és jelentkezés: Telefon: 36 28/420-176; e-mail: matersal@invitel.hu.
- Akik **adójuk 1%-át** Alapítványunk céljaira szeretnék felajánlani (Marana Tha 2000 Alapítvány), szíveskedjenek feltüntetni a 19622309-2-43 adószámot. Köszönjük!
- **MEGJELENT Tariczky Mária: Jézus az én jó Pásztorom** című imakönyve (800.-Ft), kapható az Emmausz Irodában és a katolikus könyvesboltokban.
- Májusban tervezzük újra megjelentetni **John H. Hampsch: A te családfád gyógyítása** című nagysikerű könyvét.

MARANA THA – **A Szentlélekben való megújulás katolikus lapja**

Megjelenik kéthavonta
Felelős kiadó, főszerkesztő: Katona István
Az Emmausz Katolikus Karizmatikus Közösség Marana Tha 2000 Alapítványa
ISSN 0865-2805 B/EL/28/1992
Műszaki szerkesztő: Fehérváry Ágnes
Készült: MondAt Nyomdaipari és Szolgáltató Kft.
Ügyvezető igazgató: Nagy László

Szerkesztőségünk címe:
1146 Budapest, Thököly út 120. **Tel/fax:** 222-5306
E-mail cím: katona.istvan40@gmail.com
Mobil: 06/20 438 6160; 06/20 823 1771
Honlapjaink:
MARANA THA – www.maranatha.hu
EMMAUSZ KÖZÖSSÉG – www.emmausz.hu
Könyvrendelés: fiererzs@gmail.com

**„A Kereszt a *‚rossz'* gyakorlati megoldásának isteni része.
A mi részünk – a bűnbánat, a hit, és az Istennel való együtt –
munkálkodás a gonosz elleni harcban, a szeretet hatalmával.
A Király már betört az országba; a mi dolgunk,
hogy befejezzük a megtisztító hadműveletet."** (Virgo)

Foto: DE- Medjugorje

„Amikor hódolunk az Eucharisztia előtt, eltűnik az Úr előtt minden, ami elválaszt tőle. Kibékülve, megnyugodva, mindenkivel egyesülve jön ki onnan az ember. Ez az ima olyannyira megtisztít minket, hogy visszahozza a köztünk lévő egységet."
(Eynde S.J.)

Ára: 200.-Ft

Foto: DE Sárvégres